

for den enkelte Kommune. Men det kan slet ikke siges, naar der tages Hensyn til, at de Skatteydere, der have store Indtægter uden for Hartkornet, jo paa ingen Maade er ensartet fordelte i Kommunerne i Landdistrikterne. Der foreslaas gennem disse to Love noget ganske andet for de ca. 37 pCt. end, om man lod Pengene blive hos de samme Personer, hvor de nu er. Det ærede Medlem mente, at man kunde gaa en anden meget nemmere Vej, nemlig at overlade en Del af de indirekte Skatter til Kommunerne. Ja, det kunde man naturligvis gøre, men det er et stort Spørgsmaal, om det vilde være rigtigt at anvende de indirekte Skatter, som kommer ind fra hele Befolkningen, baade store og smaa, til Skattelettelsen, som særlig kommer Hartkornsejerne til gode. Ja, fra det ærede Medlems Standpunkt kunde det nok være forsvarligt; thi det ærede Medlem er mod, at Skattelettelserne komme Hartkornsejerne til gode og i alt Fald, at de fordeles efter Hartkorn. Men holde vi os til det Princip, som vi have lagt til Grund, tror jeg, at det vilde være meget betænkeligt, om man gik hen og tog af Toldafgifterne eller den nuværende Brændevinsafgift eller af den nuværende Ølskat en eller anden Kvotadel og overførte den til Kommunerne. I alt Fald er der noget, der, i al den Tid vi have forhandlet om Skattereformen, ikke har været foreslaaet.

Det er jo imidlertid en af Følgerne af, at det ærede Ministerium ønsker at tage denne Sag op paa ny. Efter at vi nu have forhandlet om denne Skattereform i 5 Rigsdagssamlinger, skulle vi nu til at begynde at forhandle om helt ny Forslag, i Stedet for at der skulde være vundet det gennem de forløbne Aar, at vi nu maatte blive staaende paa det Grundlag, som begge Ting paa meget væsentlige Punkter have enedes om. Men naturligvis, det ærede Medlem er jo i sin fuldt gode, baade formelle og reelle, Ret til at fremsætte disse Tanker og endogsaa til at fremsætte Forslag. Naar det ærede Medlem taler om, at det hele vil kunne klares saa let ved en Rente- og Udbytteskate, tror jeg nok, at den, naar den skulde føres gennem i Livet, vilde støde paa adskillige praktiske Vanskeligheder, og der vilde med Føje kunne gøres meget væsentlige Indvendinger mod dens Billighed og Retfærdighed. Men det ærede Medlem bør jo næppe deraf lade sig afholde fra at fremkomme med et saadant Forslag. Saa kunne vi jo se paa det sammen med Regeringens Forslag og vore egne Forslag. Det kan naturligvis være meget

interessant, at faa hele Dusinet fuldt med Skatteforslag. Jeg tror, som sagt, vi nok kunne tænke os at blive saa nogenlunde paa det Grundlag, vi allerede ere paa. Jeg har ikke følt mig meget rystet ved at høre, at det ærede Medlem sagde, at det Princip, hvorpaa Overførselsloven er bygget, er ganske umuligt, og at det ærede Medlem ikke kunde tænke sig, at nogen lovgivende Forsamling vilde vedtage den. Dette Princip er nemlig vedtaget af 2 lovgivende Forsamlinger den ene Gang efter den anden, og jeg tror, at der skal fremføres ganske andre Argumenter mod dette Princip end dem, det ærede Medlem kom med, for at man skulde kunne bevæge nogen af den lovgivende Forsamlings Faktorer til at fravige det. Men imidlertid er det altid en Trøst, selvom det ærede Medlems Kritik er bitter og vistnok meget ugrundet, at det ærede Medlem alligevel til syvende og sidst vil stemme for det foreliggende Forslag, fordi han ikke tør andet; thi det er det, det ærede Medlem sagde med rene Ord, at Folk forlangte disse Skattelove med en saadan Begærlighed, at han ikke turde gaa dem i Bedene og sige nej. Men kunde der komme noget, der ganske af sig selv lagde disse Forslag øde, fik jeg det Indtryk, at det ærede Medlem ikke egentlig havde saa meget derimod; thi det ærede Medlem kaldte jo saa meget stærkt paa Toldloven, den skulde absolut med ind i disse Forhandlinger. Naar vi ikke have taget Toldloven med, er det imidlertid ingenlunde, fordi vi, som det ærede Medlem sagde, har slaaet en saa vældig Volte i Foraaret. Det ærede Medlem ved fra Forhandlingerne i Foraaret, at vi ikke paa noget Punkt have slaaet en Volte, i alt Fald ikke paa noget Punkt vedrørende Toldloven. Det ærede Medlem ved, at vi i Foraaret stillede os til Toldloven akkurat paa samme Maade, som vi havde gjort den ene Rigsdagssamling efter den anden. Jeg mener heller ikke, at vi sloge nogen Volte med Hensyn til Brændevinsskatten, der er maaske enkelte Medlemmer, som mene det, og det ærede Medlem mener det; men i alt Fald, hvis der paa dette Punkt er slaaet en Volte, kan det ærede Medlem være overbevist om, at det er en Volte, som skal fastholdes, og som vil blive fastholdt. — Det ærede Medlem omtalte ogsaa to af de andre Lovforslag, som ere under Behandling, nemlig Forslag om Kommuneskat og Forslag om Tiendaafløsning. Jeg skal ikke i Dag følge det ærede Medlem ind paa Behandlingen af disse to Lovforslag, thi det vilde medføre, at jeg ogsaa maatte omtale de Ind-